

fald til de intentioner, der lå bag de vedtagelser, der blev lavet på Holocaustkonferencen.

Vi synes, det bliver spændende at følge, hvad man gør i andre lande. Vi tror på, at man i andre lande vil være mere liberal med hensyn til at give adgang til arkiverne. Vi ved f.eks. fra USA, at det er meget nemmere at få adgang til arkiverne derovre, end det er her i Danmark.

Vi synes også, at man fra regeringens side burde have sagt: Det her tilgængelighedsudvalg, som i dag har meget en lille og begrænset magt, skal have adgang til at undersøge de sager, hvor der er blevet givet afslag. Og som nævnt var det jo 124 i 1998, og i perioden fra 1. november 1996 til 31. december 1997 var det 104 afslag. Det er altså ret store tal, vi taler om.

Med i de her afslag er det, vi tidligere har været inde på i forbindelse med debatten: tyskerbørnsagerne, sagen om Søren Kam, krigsforbrydersagerne, hvor familierne gerne vil have en undersøgelse af, hvad der egentlig er sket en far eller en mor, som er blevet myrdet af den tyske værnemagt under Anden Verdenskrig. Det har man ikke kunnet få lov til at få noget at vide om. F.eks. har de efterladte til redaktør Clemmensen, der blev myrdet, ikke fået lov til at få adgang til oplysninger om obduktionsrapporten, som var ret afgørende i forbindelse med, om man kunne bevise, at det var Søren Kam, der var den direkte morder. På den måde tyder alt på, at man ikke vil komme videre, næsten ikke et eneste skridt videre, i retning af åbenhed om de her ting.

Så har vi selvfølgelig også mærket os, at man i det vedtagelsesforslag, som er fremsat af regeringspartierne, bl.a. lægger op til, at der skal ske en ændring af arkivloven. Det er selvfølgelig godt, men hvis den ændring af arkivloven ikke medfører mere åbenhed, så er det ikke særlig godt. Og det kan undre os, at man i den fjerde pind i forslaget til vedtagelse taler om, at tilgængelighedsbestemmelserne skal ændres, og at det skal ske i Folketingets samling 2001-02. Det vil sige, at vi formentlig skal helt frem til 2002, før der kommer en ændring, måske ikke engang i en bedre retning, og det vil også sige, at opfølgningen fra regeringens side er højst mangelfuld. Hvis man endelig skulle give regeringen en lille smule tid, så burde det i hvert fald ske lige umiddelbart efter sommerferien, men det har man ikke engang villet.

Vi mener også, at det skal gøres muligt – og det er et forhold, som bl.a. dagbladet Information har beskæftiget sig meget med i en hel ar-

tikelse – at give Tilgængelighedsudvalget mere magt. En af de ting, som er interessante, er, om man kan få lov til at undersøge sager selv, men altså også, om vi kan sikre, at Tilgængelighedsudvalget giver lov til, at andre end bare forskere får adgang til arkiverne. Det burde da være rimeligt nok, at f.eks. familier eller privatpersoner kunne få adgang til arkiverne.

Vi er altså i det store og hele meget skeptiske over for den formulering, der er valgt, nemlig det her med den liberale adgang, en så liberal adgang som muligt. Vi tror ikke på, det giver den arkivadgang, som er nødvendig, og hvis ikke vi sikrer en tilstrækkelig arkivadgang, så skabes der myter, og det vil være drønærgerligt for den åbenhed, som vi ellers troede at Folketinget ville være med til på det her område.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Nu drejer denne debat sig om Holocaustkonferencen i Stockholm, og hovedbudskabet derfra var, som en række ordførere har været inde på, at undgå en gentagelse af den rædselsfulde historie, vi har været vidne til.

Nu har vi så fået et indlæg her, der af en eller anden grund fuldkommen ser bort fra det, denne her sag egentlig drejer sig om. Hvorfor mon?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal forsøge at forstå, hvad spørgsmålet egentlig gik på. Jeg mener, jeg faktisk omtalte alle de pinde, som regeringspartierne har i det her forslag til vedtagelse, og med til det hører, at man laver et holocaustcenter. Det er noget, vi går ind for i Dansk Folkeparti. Vi mener blot, at dér, hvor uenigheden er, og dér, hvor det er interessant for Danmark at gå videre, er på arkivområdet, og derfor er det klart, at meget af den debat, som er her i dag, selvfølgelig drejer sig om det spørgsmål.

Jeg finder ikke, at hr. Søren Hansen i forbindelse med debatten i dag overhovedet har svaret på nogen af de relevante spørgsmål, der handler om, hvorvidt man vil sikre en øget arkivadgang. Jeg kan i hvert fald se af forslaget til vedtagelse, at det ikke vil give nogen som helst direkte mulighed for, at arkivadgangen bliver bedre, og det er ærgerligt.

Derfor mener jeg, at man fra regeringspartierne side burde have overvejet det her meget bedre og meget nøjere, end man har gjort i dette forslag til vedtagelse.